

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Victor Boico,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Grosu Marian XXX, născut la XXX, originar și locuitor al XXX;

și

Nergu Ion XXX, născut la XXX, originar și locuitor al XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 01.07.2016 pînă la 15.02.2018;

Instanța de apel de la 11.04.2018 pînă la 17.12.2018;

Instanța de recurs de la 01.03.2019 pînă la 24.04.2019.

Asupra recursului declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 15 februarie 2018, Grosu Marian a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Grosu Marian s-a suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani și s-a menținut măsura preventivă alternativă aplicată lui Grosu Marian - obligațiunea de a nu părăsi localitatea în vederea asigurării executării sentinței, pînă la definitivarea sentinței, asigurarea executării obligațiunii aplicate fiind pusă în sarcina organului competent.

Negru Ion a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare stabilită lui Negru Ion s-a suspendat condiționat, pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

2. Pentru pronunțarea sentinței instanța de fond a constatat că, la 31.01.2016, aproximativ între orele 02:00 pînă la orele 03:00, aflându-se în s XXX, r-nul Hîncești în incinta localului disco-bar ce aparține ÎI „Buruiană Valentina” și ulterior în stradă, Grosu Marian împreună cu Negru Ion, Lupu Petru și alte persoane ne identificate de către organele de urmărire penală, fiind în stare de ebrietate alcoolică, din intenții huliganice, fără motiv, încălcând grosolan ordinea publică, cu obraznicie deosebită, exprimându-se cu cuvinte necenzurate în adresa persoanelor, intenționat i-au aplicat

lui Buruiană Petru, Munteanu Gheorghe, Munteanu Ion și Barbulat Gheorghe multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de constatare medico-legală nr.61 din 02.02.2016, lui Buruiană Petru echimoză în jurul ochiului drept ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 46-D din 23.02.2016 lui Buruiană Petru echimoză în jurul ochiului drept ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 48-D din 23.02.2016 lui Munteanu Gheorghe cicatrice a nasului ca urmă de escoriație ce se califică ca vătămări corporale neînsemnate, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 49-D din 23.02.2016, lui Munteanu Ion echimoze în regiunea ochilor, nasului, plagă cu suturi sun ochiul drept, traumă crinio-cerebrală cu comoție cerebrală ce se califică ca vătămări corporale ușoare.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Grosu Marian și Negru Ion au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, după indicii calificativi: *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor, precum și acțiunile ce se deosebesc prin obrăznicie deosebită, săvârșit de două și mai multe persoane.*

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, procurorul a depus cerere de apel prin care a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care a-i aplica lui Grosu Marian și Negru Ion, în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, o pedeapsă sub forma de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În susținerea apelului s-a invocat că, ambii inculpați Grosu Marian și Negru Ion nu au recunoscut vina pentru comiterea infracțiunii incriminate cu toate că potrivit instanței de judecată vina lor a fost probată și prin urmare nu au conștientizat pericolul creat prin infracțiune și nici nu au contribuit la repararea daunelor.

Astfel, partea acuzării a menționat că la individualizarea pedepsei, de către instanța de judecată, neîntemeiat a fost aplicate prevederile art. 90 Cod penal, odată ce, conform dispoziției normei penale enunțate instanța este obligată să indice motivele condamnării cu suspendare condiționată, motivând în acest sens necesitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, însă instanța în acest caz sa limitat doar la aprecierea drept suficientă a aplicării unei pedepse cu suspendarea condiționată a executării închisorii fiind reținut un unic motiv pentru care a fost fixat un termen de probă faptul că inculpații să se reeduce fără a fi supuși unei pedepse reale privative de libertate pe când instanța neglijează faptul că o asemenea concluzie contravine vehement cu poziția inculpaților care a fost una intactă pe tot parcursul procesului penal potrivit căreia aceștia nu au recunoscut vina și nici nu au manifestat o căință care ar putea vorbi despre faptul existenței la inculpați a unor sentimente de autocritică pentru faptele incriminate care au fost săvârșite în circumstanțele reale ale cazului.

Luând în considerație că, inculpații au fost recunoscuți vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, inevitabilă, în cazul dat, era stabilirea unei pedepse cu privarea de libertate reieșind din gravitatea infracțiunii, poziția părților-vătămate, caracteristica negativă a inculpatului Grosu Marian la locul de trai cât își existența în privința acestuia a mai multor cauze penale unde este inculpat pentru infracțiuni analogice, prezența în acțiunile inculpaților a circumstanțelor agravante așa ca cele prevăzute de art. 77 alin.(1) lit. a), c), j) Cod penal, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată

pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză; - săvârșirea infracțiunii prin orice formă de participație; - săvârșirea infracțiunii de către o persoană în stare de ebrietate, provocată de consumarea substanțelor menționate la art. 24 Cod penal, existența pretențiilor materiale care nu au fost recunoscute de către inculpații Grosu Marian fie Negru Ion, lezarea unor astfel de valori sociale supreme precum este sănătatea persoanei și integritatea fizică a acesteia - toate acestea fiind circumstanțe care denotă incorectitudinea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal.

3.1. De asemenea, invocând ilegalitate sentinței, partea vătămată Munteanu Ion a depus cerere de apel prin care a solicitat casarea acesteia ca neîntemeiată cu stabilirea inculpatului Negru Ion a unei pedepse reale în formă de închisoare pe termen de 3 ani cu executare.

3.2. Ne fiind de acord cu sentința primei instanțe, apelul a declarat și apărătorul Șura Mihail în numele inculpatului Negru Ion, prin care a solicitat casarea acesteia cu pronunțarea unei sentințe de achitare conform art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, pe motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea apelului s-a invocat că, sentința este emisă cu derogări de la legislație și anume contrar prevederilor art. 7, art. 19, art. 93, art. 384 alin. (4), art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală.

De asemenea, apărătorul a indicat că, inculpatul Negru Ion, la faza de urmărire penală a declarat că nu se face vinovat de comiterea faptei care i-a fost imputată, iar în instanța de judecată nu s-a expus asupra acestor circumstanțe, mai mult, instanța a examinat cauza în lipsa inculpatului, deși acesta era plecat la muncă peste hotarele țării de la faza de urmărire penală, mai mult obligațiunea organului de urmărire penală era de a înștiința inculpatul de faptul de nepărăsire a țării, ceea ce nu a fost efectuat, ori, plecarea inculpatului Negru Ion este hotarele țării nu poate servi drept temei de constatare a vinovăției lui de fapta prejudiciată care i se impută de către organul de urmărire penală nu a avut interdicție de a părăsi țara și care a plecat în baza unui contract de muncă și nici de cum cu scop de a se eschiva de la procesul de urmărire și judecată și care v-a reveni la domiciliu odată cu expirarea termenului de valabilitate contractului de muncă semnat.

Mai mult, apărătorul a indicat că acuzarea nu a prezentat probe ce ar confirma că inculpatul Negru Ion se face vinovat de implicarea în conflictul părților vătămate în noaptea de 31.01.2016, mai mult OUP nu a întreprins nici o acțiune procedurală în scopul înlăturării divergențelor existente în declarațiile părților vătămate, bănușilor, învinușilor.

Mai mult, OUP nu a asigurat prezența părții vătămate Petru Buruiană, deși în baza cererii acestuia a fost pornită urmărirea penală.

Relevant fiind și faptul că, în cadrul urmăririi penale partea vătămată Petru Buruiană cât și martorul Grigore Guzun nu au relatat careva circumstanțe ale conflictului din 30.01.2016, cu implicarea nemijlocită a inculpatului Negru Ion. La fel, instanța nu a ținut cont de declarațiile martorului Ana Buruiană.

Astfel, apărarea a conchis că, instanța de fond nu a apreciat corespunzător toate probele și nu a reținut toate circumstanțele de fapt.

3.3. În continuare, apărătorul Briceac Andrei în numele inculpatului Negru Ion a depus cerere de apel suplimentară prin care a solicitat casarea integrală a sentinței cu pronunțarea unei hotărâri de achitare conform art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de

procedură penală, pe motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În susținerea apelului s-a invocat că, acțiunile lui Ion Negru nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de huliganism art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ori, obiectul juridic special la infracțiunii de huliganism îl reprezintă relațiile sociale cu privire la ordinea publică, apărute împotriva acțiunilor de huliganism.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 287 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunile care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor sau de amenințarea cu aplicare unei asemenea violențe, de opunere de rezistență violentă reprezentanților autorităților sau altor persoane care curmă actele huliganice, ori în acțiunile care, prin conținutul lor, se deosebesc printr-un cinism sau obrăznicie deosebită.

Latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează prin intenție directă. Una dintre condițiile necesare pentru aplicarea răspunderii conform art. 287 Cod penal, este ca inițiator al încăierării sau al certe să fie nu victima, dar făptuitorul, făptuitorul să provoace conflictul pentru a se răfui cu victima.

Astfel, apărarea indică că, incriminarea și condamnarea lui Ion Negru în baza art. 287 Cod penal este ilegală și neîntemeiată, deoarece Ion Negru nu a comis nici una dintre modalitățile normative ale faptei prejudiciabile mai sus identificate. Mai mult ca atât, Ion Negru nu a fost inițiator al încăierării și nu a provocat nici un conflict, în scopul de a se răfui cu pretinsele părți vătămate. La materialele cauzei nu există nici o probă care ar confirma comiterea, de către Ion Negru, a infracțiunii de huliganism.

De asemenea, apărarea menționează că declarațiile celor trei părți vătămate sunt contradictorii și însăși între ele. Or, fiecare dintre aceste trei persoane a relatat diferit momentul altercației și participanții la aceasta; loviturile pretinse a le fi aplicate și persoanele care le-ar fi aplicat. Este evident că, părțile vătămate au interesul de a-și camufla cumva acțiunile și a denatura faptul că, în acea seară, au participat la încăierare, și nu doar în scop de a se apăra, dar și atacând. Or, martorul Ana Buruiană a declarat că: „... în acea seară au fost divizate în două grupuri Fundul Galbenei și Buțeni, care se loveau unul în alții.”

Succesiv, indică că dând o apreciere justă și corectă declarațiilor acestor doi martori, care nu au nici o „legătură de prietenie” cu condamnații - în special cu Ion Negru, și nu au nici un interes în proces, instanța urma a ajunge la concluzia că, Ion Negru nu a comis infracțiunea de huliganism incriminată. În contrar însă, instanța de fond a dat apreciere doar declarațiilor părților vătămate, punându-le la baza condamnării lui Ion Negru, fără a elucida în ansamblu circumstanțele cauzei și fără a pune în balanță probele existente la dosar, care indică asupra nevinovăției condamnatului.

Totodată, apărarea a indicat că la etapa urmăririi penale, organul de urmărire penală nu și-a îndeplinit corespunzător sarcina de a asigura accesul liber la justiție al condamnatului, prevăzut de art. 19 alin. (3) Cod de procedură penală.

De asemenea, organul de urmărire penală nu a manifestat nici acel rol activ în vederea stabilirii adevărului, prevăzut la art. 254 alin. (1) Cod de procedură penală.

Astfel, apărarea menționează faptul că, în lipsă de probe care ar dovedi vinovăția lui Ion Negru în comiterea infracțiunii incriminate, în prezența de probe care indică asupra nevinovăției sale în săvârșirea faptei de huliganism, încălcând prezumția de

nevinovăție și principiul consacrat de CEDO - „in dubio pro reo”, instanța a dispus condamnarea lui Ion Negru - condamnare ilegală și neîntemeiată.

Corespunzător, apărarea menționează că la materialele dosarului nu există probe prin care s-ar confirma comiterea infracțiunii de huliganism de către Ion Negru.

De asemenea, apărătorul în interesele inculpatului indică că în speță nu sunt întrunite nici elementele infracțiunii în cauză.

Respectiv, atât organul de urmărire penală, cât și instanța de judecată au pus la baza incriminării și condamnării lui Ion Negru doar declarațiile pretinselor părți vătămate: Barbulat Gh. și frații Munteanu. Aceste declarații însă par să nu corespundă realității, fiind contradictorii și pe alocuri eronate. Nu se exclude că, caracterul contradictoriu al declarațiilor lor a fost menit în vederea ducerii în eroare a instanței de judecată. Chiar și așa însă, aceste declarații nu sunt suficiente pentru a condamna o persoană. La aprecierea probelor și pronunțarea unei soluții juste ce se cerea, instanța a neglijat prevederile legale ale art. 389 Cod de procedură penală, or, un ansamblu de probe care ar indica asupra vinovăției lui Ion Negru în comiterea infracțiunii de huliganism, pe care instanța le-ar fi cercetat - nu există. De fapt, nu există nici o probă concludentă, pertinentă și utilă (cu excepția declarațiilor părților vătămate) care ar indica asupra acestui fapt. Corespunzător, Ion Negru urma a fi achitat.

3.4. În ședința instanței de apel, partea vătămată a solicitat retragerea apelului depus, menționând că este de acord cu sentința primei instanțe.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2018 a fost admisă cererea de retragere a apelului declarat de partea vătămată Munteanu Ion cu încetarea procedurii de examinare în apel.

S-au respins ca nefondate, apelul procurorului, apelul apărătorului Șura Mihail în numele inculpatului Negru Ion și apelul suplimentar al apărătorului Briceac Andrei în numele inculpatului Negru Ion, declarate împotriva sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 15 februarie 2018.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpații au săvârșit anume infracțiunile pentru care au fost condamnați, ori, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpaților, în baza art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că, culpa inculpaților este demonstrată și prin declarațiile părților vătămate Munteanu Ion și Barbulat Gheorghe, declarațiile martorilor Buruiană Ana, Tașcă Mihail.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a menționat că vina inculpaților Grosu Marian Mihail și Negru Ion Ion în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin.(2) lit. b) Cod penal, este demonstrată și prin sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale cum ar fi, procesul-verbal privind consemnarea celor constatate din 18.02.2016 (f.d. 11); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 05.02.2016 (f.d. 17); raportul de expertiză medico-legală nr.46-D din 23.02.2016 (f.d.56); raportul de expertiză medico-legală nr.48-D din 23.02.2016, (f.d.62); raportul de expertiză medico-legală nr.49-D din 23.02.2016 (f.d.68); revendicarea din 23.02.2016, eliberată pe numele lui Grosu Marian (f.d.87); revendicarea eliberată pe numele lui Negru Ion la 23.02.2016 (f.d.107).

Subsecvent, instanța de apel a respins argumentele apărătorului Mihail Șura în numele inculpatului Negru Ion, în partea în care a indicat că instanța de judecată nu a apreciat corespunzător probele, iar acuzare și OUP nu au adus probe pertinente ce ar indica că Negru Ion a fost implicat în conflictul din noaptea de 31.01.2016 or instanța a reiterat că trăsătura esențială a huliganismului este încălcarea grosolană a ordinii publice, exprimată printr-o vădită lipsă de respect față de societate.

Latura subiectivă a huliganismului fiind caracterizată prin comiterea cu intenție directă a infracțiunii, inculpații conștientizând, că încalcă grosolan ordinea publică, exprimând astfel o vădită lipsă de respect față de societate și dorind acest fapt.

Respectiv, versiunea apărării precum că din partea lui Grosu Marian și Negru Ion nu au avut loc careva acțiuni huliganice și respectiv aceștia nu sunt vinovați de comiterea infracțiunii de huliganism nu pot fi reținute, or din probele analizate și apreciate atât în prima instanță cât și în instanța de apel se atestă că acțiunile huliganice a inculpaților au avut lor, avînd ca scop încălcarea ordinii publice însoțite de aplicarea violenței asupra persoanelor prin impunerea că anume ei sunt localnici și au mai multe drepturi în local decît celelalte persoane, aceste stări de fapt sunt confirmate prin declarațiile părții vătămate Barbulat Gheorghe, care a indicat că anume în timp ce se afla la discoteca din s. Fundul Galbenei, r-nul Hîncești la 31.01.2016, împreună cu prietenii săi, inculpații Grosu Marian, Negru Ion împreună cu încă câteva persoane necunoscute îi loveau pe frații Munteanu care se aflau jos cu picioarele și pumnii. Instanța mai reține di depozițiile părții vătămate că inculpatul Negru Ion i-a aplicat acestuia o lovitură în regiunea feței. Tot partea vătămată confirmă că personal a văzut cum inculpații Grosu Marian și Negru Ion aplicau lovituri fraților Munteanu Gheorghe și Ion în timp ce se aflau jos.

Relevant este și faptul că apărarea și inculpatul Grosu Marian au indicat că unul din părțile vătămate au aplicat inițial lovituri lui Grosu Marian, inclusiv persoanele străine au început să-l lovească pe inculpat, nu poate fi reținut ca plauzibil, or în acest sens, careva probe nu au fost prezente.

Consecvent, instanța de apel a apreciat critic și argumentele apărătorului Mihail Șura în numele inculpatului Negru Ion în partea în care s-a indicat că instanța a examinat cauza în lipsa inculpatului Negru Ion, deși acesta era plecat la muncă și nu s-a eschivat și că OUP era obligat să comunice inculpatului că acesta nu poate părăsi țara, or din materialele cauzei rezultă că Negru Ion care cunoscând cu certitudine despre finisarea urmării penale inclusiv a semnat obligațiunea de a se prezenta la urmărirea penală și instanța de judecată, acesta în mod intenționat s-a eschivat de la prezentarea în ședință fiind plecat peste hotare țării, faptul dat a fost adus la cunoștință instanței de sora inculpatului Negru Ion. Or, ultima fiind prezentă la toate ședințele de judecată cunoștea despre anunțarea în căutarea lui Negru Ion inclusiv aplicarea măsurii preventive arestul, a comunicat instanței că fratele ei este la curent cu mersul examinării cauzei penale, însă se află peste hotare și nu cunoaște cînd va reveni în țară, fapt ce concluzionează, că Negru Ion prin acțiunile și comportamentul său se eschivează intenționat de a se prezenta în instanța de judecată.

Consecvent, instanța de apel a respins și argumentele apărătorului invocate în apelul suplimentar în partea în care a invocat că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii incriminate, or în mare partea apărătorul s-a axat pe încercarea de a convinge instanța despre lipsa laturii obiective a infracțiunii de huliganism.

La caz, din probele analizate și cercetate instanța de apel a atestat prezența laturii obiective a infracțiunii, or după cum s-a constata supra, inculpatul Negru Ion,

fiind în discotecă, ulterior, în stradă, adică în loc public a aplicat lovituri părților vătămate, respectiv sunt prezente acțiuni care încalcă ordinea publică și care au fost însoțite de aplicarea violenței împotriva mai multor persoane.

Latura subiectivă a infracțiunii de huliganism se caracterizează prin intenție directă. Una dintre condițiile necesare pentru aplicarea răspunderii conform art. 287 Cod penal este ca inițiator al încăierării sau al certe să fie nu victima, dar făptuitorul, făptuitorul să provoace conflictul pentru a se răfui cu victima.

Astfel, instanța de apel a reiterat că în speță este prezentă și latura subiectivă, or Negru Ion a aplicat lovituri părților vătămate susținându-l pe Grosu Marian, în scopul de a se răfui cu părțile vătămate, care erau din altă localitate, mai mult, inculpatul Negru Ion cunoștea că se află într-un loc public și că încalcă grosolan ordinea publică, exprimând astfel o vădită lipsă de respect față de societate și dorind acest fapt.

Rezumând cele menționate supra, instanța de apel a conchis că probele administrate dovedesc în mod cert, mai presus de orice dubiu, că inculpații Grosu Marian și Negru Ion sunt vinovați de comiterea infracțiunii prevăzute în art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal, or cumulul de probe atestă ca fiind demonstrată latura subiectivă a infracțiunii, exprimată prin intenție directă, dar și latura obiectivă.

La fel, instanța de apel a respins și solicitarea apărătorului Mihail Șura privind achitarea inculpatului Negru Ion pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, or pe parcursul examinării cauzei penale în privința lui Negru Ion instanța nu a constata careva temeuri prevăzute de dispoziția art. 390 Cod de procedură penală ce ar duce la emiterea unei sentințe de achitare în privința lui Negru Ion, mai mult, nici apărătorul în apelul său nu a indicat și eventual probat care elemente ale infracțiunii imputate inculpatului lipsesc.

În altă ordine de idei, instanța de apel a reamintit că, sentința a fost contestată și de procuror, care a solicitat aplicarea în privința inculpaților a unei pedepsei privative de libertate, cu izolarea acestora de societate, cerințe care vor fi respinse de instanța de apel, din următoarele motive.

La numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpaților, Grosu Marian și Negru Ion, instanța de fond a reiterat prevederile art. 6, 7, 61, 75 - 78 Cod penal și le-a aplicat corespunzător.

Astfel, instanța de apel, la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpaților, ține cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

La caz, infracțiunea comisă de inculpați, conform prevederilor art. 16 alin. (3) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, care prevede pedeapsa maximă sub formă de închisoare pe un termen de pînă la 5 ani, inclusiv.

Circumstanțe atenuante, în privința inculpatului Grosu Marian conform art.76 Cod penal, nu au fost stabilite. Circumstanțe agravante în privința inculpaților, conform art.77 Cod penal, la fel, nu au fost stabilite.

Astfel, având în vedere, că inculpații Grosu Marian și Negru Ion nu au conștientizat pericolul faptei comise și la moment prezintă pericol social, ținând cont de scopul legii penale îndreptat spre reabilitarea echității sociale, corectarea inculpaților, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea acestora

cât și altor persoane, ținând cont de lipsa circumstanțelor atenuante și agravante, precum și personalitatea acestuia, instanța de apel a considerat că, în privința lui Grosu Marian și Negru Ion, întemeiat au fost aplicată pedeapsa sub formă de închisoare în limitele sancțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, care va asigura atingerea scopului pedepsei.

Succesiv, cu referire la cuantumul pedepsei stabilite, instanța consideră ca termenul solicitat de către acuzatorul de stat în mărime de 5 ani lui Grosu Marian cu executarea reală a pedepsei sub formă de închisoare, în opinia instanței această pedeapsă solicitată este una prea aspră, or inculpatul Grosu Marian cu toate că nu și-a recunoscut vina, ultimul începând cu data de 11.10.2017, s-a aflat în arest preventiv până în ianuarie 2018, fapt ce indică că Grosu Marian și-a făcut concluzie asupra comportamentului său, are la întreținere un copil minor, la fel antecedentul penal a inculpatului Grosu Marian este stins, reieșind din ultima condamnarea din 26.05.2016, i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de amendă, aceasta fiind achitată de inculpat la data de 27.05.2016 faptul dat fiind confirmat prin ordinul de încasare a numerarului nr.TUL3-2100, ultimul ne fiind la prima abatere de infracțiuni similare, iar Negru Ion este la prima abatere, anterior careva încălcări de ordin penal nu a avut, ultimul este caracterizat satisfăcător la locul de trai.

La stabilirea cuantumului pedepsei inculpaților Grosu Marian și Negru Ion, instanța de apel a conchis că față de aceștia urmează a fi aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani de zile, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, ținându-se cont de comportamentul anterior infracțional a inculpatului.

În același sens, instanța de apel a reținut că potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită de legea penală, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Astfel, raportând prevederile legale enunțate supra la materialele cauzei, la circumstanțele reale și personale ale inculpatului, instanța de apel a stabilit că scopul pedepsei penale va fi atins fără privarea de libertate a inculpaților Grosu Marian și Negru Ion, luând în considerație că careva interdicții de aplicare în privința acestuia a prevederilor art. 90 Cod penal, nu au fost constatate, ca urmare executarea pedepsei urmând a fi suspendată condiționat, pe o perioadă de probațiune.

Prin urmare, instanța de apel a considerat că, instanța de fond a aplicat în privința inculpaților o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise, în speță ne fiind necesară izolarea totală a inculpaților de societate, relevant fiind și faptul că nici una din părțile vătămate, audiate în ședința instanței de fond nu au indicat la careva pretenții materiale și morale față de inculpați, din contra, părțile vătămate au pledat pentru menținerea sentinței primei instanțe.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, procurorul făcând trimitere cu prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare în instanța de

apel. Recurentul invocă aceleași argumente declarate în cererea de apel (pct. 3 din decizie).

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procuror în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel.

Recurentul a invocat ca temei de casare a deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizând temeiurile respective în raport cu motivele invocate în recursul declarat, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului.

Colegiul penal menționează că, din conținutul recursului rezultă că, recurentul critică aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, față de inculpați.

Referitor la motivul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul conchide că nici acest temei nu și-a găsit confirmare, deoarece instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la casarea sentinței instanței de fond în partea stabilirii pedepsei, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Astfel, referitor la motivul, precum că, instanța de apel incorect a individualizat pedeapsa și greșit a aplicat prevederile art. 90 Cod penal, inculpaților Grosu Marian și Negru Ion, Colegiul penal î-l consideră neîntemeiat.

La acest capitol, Colegiul penal remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Conform art. 75 alin. (1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, ajungând la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Colegiul penal reține că, la stabilirea pedepsei lui Grosu Marian și Negru Ion, aceasta a ținut cont de principiile de aplicare a pedepsei prevăzute de art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a ei, stipulate în art. 75 Cod penal, de circumstanțele cauzei care agravează ori atenuează răspunderea, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, Grosu Marian are la întreținere un copil minor, la fel antecedentul penal a inculpatului Grosu Marian

este stins, iar Negru Ion este la prima abatere, anterior careva încălcări de ordin penal nu a avut, ultimul este caracterizat satisfăcător la locul de trai, conform art. 16 Cod penal, infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, a considerat posibilă corijarea și reeducarea acestora fără izolare de societate, dispunând suspendarea condiționată a executării pedepsei stabilite pe o perioadă de probațiune de 3 ani, în temeiul art. 90 Cod penal, considerând că aceasta este una echitabilă faptei comise.

Reieșind din cele expuse supra, Colegiul penal consideră că instanța de apel și-a argumentat hotărârea, care este în corespundere cu prevederile art. 384 alin. (3) și art. 394 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală, bazându-se pe materialele cauzei și acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 90 Cod penal.

Respectiv, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către procuror nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Cătălin Scutelnic, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 17 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Grosu Marian XXX și Nergu Ion XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **22 mai 2019**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Victor Boico